

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-464/2022-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Sanje Katušić-Jergović, predsjednice vijeća, te Željka Horvatovića, Marije Balenović, Snježane Hrupek-Šabijan i Tomislava Juriše, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Kapikul, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optužene K. F., zbog kaznenog djela iz članka 111. točke 1. u vezi članka 34. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženice, podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Karlovcu broj: K-22/2020.-60 od 12. rujna 2022., u sjednici vijeća održanoj 14. veljače 2023. u prisutnosti u javnom dijelu sjednice optužene K. F. i njezine braniteljice M. K., odvjetnice u Z.

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se prihvaća žalba optužene K. F. i preinačuje prvostupanjska presuda u odluci o kazni na način da se optužena K. F. za kazneno djelo iz članka 111. točke 1. u svezi članka 34. KZ/11., za koje je prvostupanjskom presudom proglašena krivom, na temelju istih propisa, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina, a na temelju članka 54. KZ/11., u izrečenu kaznu zatvora optuženoj se uračunava vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 5. veljače 2020. do 9. srpnja 2020. te od 12. rujna 2022. pa nadalje.

II. U ostalom dijelu žalba optužene K. F. se odbija kao neosnovana te se u ostalom pobijanom, a nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Uvodno označenom presudom Županijski sud u Karlovcu optuženu K. F. proglasio je krivom zbog počinjenja kaznenog djela - teško ubojstva u pokušaju iz članka 111. točke 1. KZ/11. u svezi članka 34. KZ/11., činjenično i pravno opisano kao u izreci presude, te ju je, na temelju istih propisa, osudio na kaznu zatvora u trajanju od petnaest godina, a na temelju članka 54. KZ/11. u izrečenu kaznu zatvora uračunato

joj je vrijeme oduzimanja slobode od 5. veljače 2020. do 9. srpnja 2020. te od 12. rujna 2020. pa na dalje.

2. Na temelju članka 148. stavak 1. u svezi članka 145. stavka 1. i 2. točke 1. do 7. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., – odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. i 80/22. – dalje: ZKP/08.), optužena je obvezana naknaditi troškove kaznenog postupka i to troškove toksikološkog vještačenja u iznosu od 4.551,55 kuna (604,09 eura), troškove sudskomedicinskog vještačenja u iznosu od 4.940,00 kuna (655,65 eura), troškove informatičkog vještačenja u iznosu od 9.170,00 kuna (1217,06 eura) i nužne izdatke braniteljice po službenoj dužnosti N. T.-R. u iznos 2.500,00 kuna (331,80 eura).

3. Protiv ove presude žalbu je pravodobno podnijela optužena K. F. po branitelju Lj. P. V., odvjetniku u O. društvu R.&V. u Z. i M. K., odvjetnici u Z., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni. Predložila je da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, a podredno da se preinači “u smislu ove žalbe”.

4. Odgovor na žalbu nije podnijet.

5. Spis je, u skladu s odredbom članka 474. stavak 1. ZKP/08., bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

6. Na sjednicu vijeća pozvana je optužena K. F. te njezini branitelji Lj. P. V. iz O. društva R.&V. i odvjetnica M. K., koji su u žalbi to i tražili, kao i državni odvjetnik. Sjednici vijeća su prisustvovali braniteljica optužene odvjetnica M. K., dok je prisutnost optužene, koja se nalazi u Z. u K., osigurana putem audio - video veze, kojim je uređajem rukovala stručna osoba, a na temelju članka 475. stavka 3. ZKP/08. sjednica je održana u odsutnosti državnog odvjetnika i drugog branitelja koji su o sjednici uredno izvješteni.

7. Žalbe optužene je djelomično osnovana.

U odnosu na žalbu, osim na žalbu zbog odluke o kazni

8. Nije u pravu optužena K. F. kad u žalbi ističe da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka, pri čemu ne precizira o kojoj bitnoj povredi iz članka 468. ZKP/08. bi se radilo, ali iz sadržaja žalbe očito proizlazi da se radi o bitnoj povredi odredaba kaznenog zakona iz članka 468. stavka 3. ZKP/08., dakle da u tijeku postupka i pri donošenju presude sud nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu ovog zakona.

8.1. Naprijed navedenu povredu žaliteljica vidi u tome što prvostupanjski sud raniji iskaz žrtve D. M. od 25. ožujka 2020. (list 145. do 148.), kao i iskaz svjedokinje D. M. od 30. ožujka 2020. (list 119. do 121.), nije u presudi uvrstio u popis izvedenih dokaza, iako ih je koristio tijekom postupka.

8.2. Prethodno izneseni stav žaliteljice za ovaj drugostupanjski sud nije prihvatljiv. Naime, kako to nesporno proizlazi iz sadržaja raspravnog zapisnika od 6. listopada 2021. u odnosu na svjedočki iskaz žrtve prvostupanjski je sud konstatirao da u bitnom iskazuje kao na listu 145. do 147. spisa (zapisnik o ispitivanju žrtve od 25. ožujka 2020.), dok je u odnosu na svjedokinju D. M. konstatirano da iskazuje suglasno kao na listu 119. (zapisnik o ispitivanju svjedokinje od 30. ožujka 2020.). Prema tome, kako su raniji iskazi navedenih osoba u potpunosti sadržani u njihovim iskazima na raspravi, sud nije imao razloga da njihove ranije iskaze navodi u popis izvedenih dokaza, pa stoga žalba optužene zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 3. ZKP/08. nije osnovana.

8.3. U okviru iste žalbene osnove – bitne povrede odredaba kaznenog postupka, žaliteljica problematizira i zakonitost izvršene pretrage mobilnog uređaja žrtve, te smatra da su ona i oštećenik, sukladno odredbama ZKP/08. koje se odnose na pretragu pokretne stvari, prije poduzetog vještačenja mobitela žrtve, trebali dobiti mogućnost da prisustvuju pregledu tog uređaja, to tim više jer je vještak za informatiku S. D. utvrdio da su poruke koje su poslone u razdoblju od 22. siječnja 2020. u 19:04:43 sati do 23. siječnja 2020. u 05:04:05 sati, izbrisane, zbog čega ih je vještak vratio ekstrakcijom, što po mišljenju žaliteljice upućuje na to da ne netko na mobilnom uređaju vršio nekakve intervencije, što bi imalo za posljedicu da se radi o nezakonitom dokazu, čime sugerira bitnu postupovnu povredu iz članka 468. stavak 2. ZKP/08.

8.4. Naprijed navedeni žalbeni prigovor nije osnovan. Naime, u konkretnom slučaju optužena zanemaruje činjenicu da je mobitel od žrtve, nakon počinjenja inkriminiranog kaznenog djela, policijskim službenicima predala D. M., sestra od žrtve, upravo kako bi podaci s tog uređaja, koje je ona prethodno provjerila, poslužili kao dokaz o počinjenju djela. Time je D. M. ovlastila policijske službenike da poduzmu radnju pregleda mobitela, što je s obzirom na njezin bliski srodnički odnos sa žrtvom i činjenicu da spada u krug oštećenih osoba, a imajući pri tome u vidu to da sama žrtva D. M. nije mogao učiniti jer je nakon počinjenja djela prevezen u bolnicu, bila ovlaštena učiniti. Dakle, nema govora o nezakonitom dokazu.

8.5. Kad je riječ o vještačenju predmetnog mobilnog uređaja, vještak informatičke struke S. D. to vještačenje je poduzeo na temelju naloga suda, a u kontekstu onog što je prethodno navedeno, prije poduzetog pregleda mobitela vještak nije imao zakonsku obvezu omogućiti optuženici i oštećeniku da prisustvuju pregledu te stvari, pa je stoga neutemeljen prigovor optužene da bi se radilo o nezakonitom dokazu. S druge pak strane, tvrdnjama o navodnim manipulacijama i brisanju poruka u mobitelu žrtve, optuženica zapravo upire na vjerodostojnost utvrđenja vještaka, iako za to nije navela razloge. S tim u vezi treba navesti kako nije sporno da su poruke pronađene u mobitelu žrtve u naprijed navedenom razdoblju bile izbrisane te je vještak za informatiku njihov sadržaj utvrdio ekstrakcijom, međutim, to ne dovodi u pitanje i autentičnost tih poruka. Ako se ima u vidu da iz sadržaja pronađenih nedvojbeno proizlazi da žrtva proziva optuženicu i spočitava joj da mu je naudila tako što je popio nešto što se nalazilo u boci od „J.“, onda je sasvim jasno, a nakon što su policijski djelatnici 5. veljače 2022. od D. M., sestre od žrtve, oduzeli mobilni uređaj žrtve, ako je netko i namjerno izbrisao sadržaj tih poruka, u tom slučaju svakako to nije učinjeno da se pomogne žrtvi, već eventualno kako bi se otežalo prikupljanje dokaza i utvrđenja postojanja inkriminiranog kaznenog djela.

8.6. Zbog prethodno iznesenog nije počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 2. ZKP/08., na koju žaliteljica također upire u žalbi.

9. Iako je žaliteljica u žalbi naznačila da se žali zbog povrede kaznenog zakona, u žalbi nije navela niti jednu taksativno propisanu povredu iz članka 469. ZKP/08. kad se ova žalbena osnova ostvaruje, a ovaj drugostupanjski sud nije utvrdio da je na njezinu štetu povrijeđen kazneni zakon, na koju povredu pazi po službenoj dužnosti, u skladu s člankom 476. stavak 1. točka 2. ZKP/08.

10. Osporavajući pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje žaliteljica ističe da prvostupanjski sud, na temelju izvedenih personalnih i materijalnih dokaza, nije mogao nedvojbeno i sa sigurnošću zaključiti da je počinila inkriminirano kazneno djelo, dovodeći, prije svega, u pitanje istinitost svjedočkog iskaza žrtve D. M., koji je sud cijenio kao vjerodostojan, zatim utvrđenje njezina kretanje i mjesta gdje se nalazila u vrijeme počinjenja djela te iskaze većeg broja svjedoka koji su potvrdili njezin alibi, nepostojanje motiva da počinji inkriminirano kazneno djelo, utvrđenje vještaka za informatiku vezanu uz korištenje spornog broja ... na koji je navodno prethodno komunicirala s žrtvom, te konačno postojanje kvalifikatornih elemenata da bi se radilo o kaznenom djelu iz članka 111. stavka 1. KZ/11.

11. Optužena K. F. u postupku se očitovala da se ne smatra krivom za inkriminirano kazneno djelo, a u svojoj obrani je porekla da se ... sastala sa žrtvom D. M., navodeći da se toga dana, i to od 17,00 sati, s ocem nalazila u kući u vinogradu, gdje se zadržala oko pola sata, a nakon toga se vratila kući te je oko 17,45 otišla na posao, gdje se zadržala do 19,00 sati.

12. Suprotno naprijed iznesenom, žrtva D. M. je iskazao da se s optuženom, nakon što mu je oko 17,00 poslala SMS poruku da se nađu, sastao kod lovačkog doma u V., a odatle su njezinim automobilom otišli do V. u L. P.. Za vrijeme dok su se nalazili u vozilu optužena mu je ponudila neko piće koje se nalazilo u boci od „J.“ od pola litre, govoreći mu da to treba popiti za opuštanje mišića, što je on i učinio i popio cijeli sadržaj te tekućine koja je imala slatkasto gorkast okus. Kada se, oko 18,00 sati vratio kući, osjećao se loše pa je optuženoj poslao poruku i pitao je što mu je stavila u piće, a 8. veljače 2020. se probudio na intenzivnoj njezi u O. bolnici u K..

13. Nije sporno da je žrtva D. M., zbog lošeg zdravstvenog stanja, ... 2020. kolima hitne pomoći odvezen u O.B. K. gdje je dijagnosticirano da se nalazi u besvjesnom stanju te je došlo do akutnog zatajenja bubrega. Nakon toga, zbog pogoršanja zdravstvenog stanja je prebačen u K. ... „dr. F. M.“ u Z., gdje je učinjena daljnja terapija i medicinska skrb, a na temelju laboratorijskih nalaza i kliničke slike postavljena je sumnja na otrovanje etilen glikolom te je, nakon oporavka, ... 2020. otpušten iz bolnice.

13.1. Sudsko-medicinski vještaci prof. dr. sc. V. P. i dr. sc. M. N., u svom pisanom nalazu i mišljenju od 6. svibnja 2020., kao i usmenoj dopuni tog nalaza na raspravi od 6. listopada 2021., su iskazali da klinička slika žrtve u potpunosti odgovara kliničkoj slici koja se razvija u osoba otrovanih etilen glikolom. Radi se o bezbojnoj, viskoznoj tekućini, bez mirisa, slatkastog okusa, koja snižava ledište vode, pa je najvažniji sastojak automobilskih antifrizi. Prema podacima iz literature, minimalna

količina koja može izazvati smrtni ishod odrasle osobe iznosi 100 mL etilen glikola, a razgradni produkti etilen glikola su toksični te djeluju na središnji živčani sustav, bubrege, pluća, srce i druge organe, dok se klinička slika trovanja očituje mučninom, povraćanjem i grčevitim napadajima, a 24 do 72 sata nakon ingestije (uzimanje etilen glikola na usta) dolazi do akutnog bubrežnog zatajenja. Vještakinje su zaključile da je žrtva D. M. za cijelo vrijeme provođenja intenzivnih mjera za održavanje života, bio životno ugrožen i bez primjene tih mjera bi sigurno preminuo, pa su utvrđena oštećenja njegova zdravlja ekvivalent osobito teške tjelesne ozljede.

13.2. U odnosu na naprijed iznesena utvrđenja liječnika vještaka stranke nisu stavile primjedbe, niti su ih osporile.

14. Također, nije sporno da je optužena K. F. ... 2022. na benzinskoj postaji P. u K. kupila 1 litru antifriza, koji joj je, kako je to navela u svojoj obrani, bio potreban za obavljanje tehničkog pregleda automobila.

15. U odnosu na svjedočki iskaz žrtve D. M. za ovaj drugostupanjski sud nije prihvatljiva tvrdnja žaliteljice da je žrtva M., koji je prvi put ispitan 25. ožujka 2020., a nakon toga je ispitan pred sudom, na raspravama od 6. listopada 2021. i 22. veljače 2022, oprečno iskazivao te naveo tri različite verzije događaja. Naime, u svom svjedočkom iskazu na raspravi od 6. listopada 2021. kako to žaliteljica i sama navodi u žalbi, iskazao da je po izlasku iz bolnice pio lijekove te je imao, a ima još i danas, probleme s pamćenjem, tako da je na raspravi od 22. veljače 2022. iskazao da se u međuvremenu prisjetio nekih okolnosti događaja i da bih želio dopuniti svoj raniji iskaz. S obzirom da i žaliteljica u žalbi konstatira da je u medicinskoj dokumentaciji za žrtvu navedeno kako pije više različitih vrsta lijekova (Z., S., H. itd.) koji jako utječu na pamćenje, onda je i logično da se žrtva u početku nije sjećala svih okolnosti događaja i da se tijekom vremena, kako je to i sam iskazao, bolje sjećao onog što se kritične zgode dogodilo između njega i optužene. Međutim, unatoč tome, u pogledu bitnih okolnosti djela i postupanja optužene za vrijeme dok su se, kako je to u svom svjedočkom iskazu D. M., nalazili u automobilu od optužene, na V., u mjestu L. P., isti je u svom prvom iskazu od 6. listopada 2021., kao i nakon toga, u iskazima koje je dao pred sudom na raspravama od 6. listopada 2021. i 22. veljače 2022., vrlo dosljedno i određeno iskazivao, navodeći da mu je optužena tom prilikom ponudila da popije neku tekućinu crvenkaste boje koja se nalazila u boci od „J.“ od pola litre, govoreći mu da je to za opuštanje mišića, pa je, nakon što je otvorio tu bocu, pri čemu nije osjetio nikakav posebni miris, popio cjelokupan sadržaj te tekućine.

15.1. Točno je da je u svom prvom iskazu žrtva D. M. naveo da se ne sjeća kad je došao kući i što je dalje radio, što u žalbi ističe žaliteljica pokušavajući time osporiti vjerodostojnost ovog iskaza s obzirom da je žrtva, na raspravi od 22. veljače 2022., s tim u vezi iskazao da je kući došao oko 18 sati, te je tada primijetio da mu je izbrisala poruke u mobitelu koja se odnosila na njihovu raniju komunikaciju, a on joj je tada poslao poruku koja je glasila „Što si mi stavila u piće“, na što mu je ona odgovorila da je to za opuštanje mišića. Međutim, kako je to i naprijed navedeno, radi se o naknadnom prisjećanju svih okolnosti događaja od strane žrtve, s tim da upravo sadržaj poruka koje je žrtva, nakon što je došao kući, poslala optuženoj, ali i odgovora optužene na te poruke, koje su vještačenjem pronađene u mobitelu žrtve, nedvojbeno upućuje da je iskaz žrtve istinit, što će u nastavku biti detaljnije obrazloženo.

15.2. Također, u svom iskazu od 22. veljače 2022., svjedok M. je potpunije opisao svoj odnos s optuženom, međutim, taj opis ni na koji način bitno ne odstupa od onog što je s tim u vezi isti naveo u svom iskazu od 25. ožujka 2020., a razlike koje optuženica ističe u žalbi su posve zanemarive i kao takve ne dovode u pitanje istinitost iskaza žrtve, imajući pri tome u vidu materijalne dokaze, odnosno sadržaj SMS komunikacije koja je između žrtve i optužene uslijedila neposredno nakon počinjenja djela te obimna medicinska dokumentacija vezanu uz zdravstveno stanje žrtve i dijagnozu trovanja, kao i nalaz i mišljenje koje je s tim u vezi iznio liječnik vještak. U tom kontekstu nisu bitna neka manja odstupanja u iskazivanju žrtve M. vezana uz SMS poruku koju mu je poslala optužena, inicirajući kritične zgode sastanak s njim, na što se u žalbi referira optužena, kao i zaključak kojim ista, pokušavajući osporiti vjerodostojnost iskaza žrtve, iznosi u žalbi navodeći „koja bi, iole razumna osoba došla u nečije vozilo i ispila iz boce neku tekućinu za koju ne zna što je samo zato jer joj to netko kaže...” držeći taj postupak neživotnim i nerazumljivim.

15.3. Prezentiranim žalbenim navodima optužena zapravo sugerira da je žrtva D. M. inscenirao cijeli događaj na način da je pokušao trovanjem počiniti suicid te je sam uzeo i popio antifriz, a nakon toga je za to okrivio optuženu, neosnovano je tereteći za počinjenje inkriminiranog kaznenog djela. Ovakvu verziju događaja prvostupanijski je sud ispravno otklonio, ne nalazeći logično uporište zbog kojega bi žrtva tako postupila, a niti žaliteljica s tim u vezi u žalbi nije navela postojanje nekog iole realnog razloga koji bi na to upućivao.

15.4. Naime, kako je to i naprijed navedeno, ono što kao istinit u bitnom podupire iskaz žrtve M. je sadržaj njegovih SMS poruka koje je neposredno nakon djela, počev od ... 2020. u 18:59 (prva poruka) do ... 2020. u 05:04 sati (njegova zadnja poruka) poslao optuženoj, kao i sadržaj odgovora optužene na te poruke.

15.5. U tom kontekstu, s obzirom na naprijed navedeno vrijeme slanja prve SMS poruke, ta se poruka kronološki posve uklapa u iskaz žrtve M., koji je naveo da se, nakon sastanka s optuženom dana ... 2020., oko 18:00 sati vratio kući da bi nakon toga, oko 19:00 sati, počeo osjećati djelovanje otrovne supstance, zbog čega tada obavještava optuženu da mu nije dobro, na koju poruku mu ista odgovara: „Rekla je da bude tak kad se opuste misici, nje mi za to nis rekla (19:05)“; „To valjda zato kaj se misici opustaju (19:05)“. Nakon toga, u 22:02 žrtva ponovno optuženoj šalje SMS poruku navodeći da mu nije dobro i pita je što mu je to napravila u životu, da bi u zadnjoj poruci koju je poslao optuženoj ... 2020. u 05:04:05 napisao: „Bravo cast,dela si mi neki u J., da nisam spal cijelu noć!!! IZIGRALA SI MI, ALI ZADNI PUT U OVOM ZIVOTU!!! PAL SAM ZADNJI PUT U OVOM ZIVOTU!!! OSVETIT CU TI SE TE SE ZA SVE!!! KAD TAD!!!“.

15.6. Prema tome, naprijed izneseni sadržaj SMS poruka potpuno odgovara onome što je žrtva M. u svezi inkriminiranog događaja iskazao kao svjedok, navodeći da mu je optužena dala da popije tekućinu koja se nalazila u boci od „J.“, uvjeravajući da mu je to dobro popiti radi opuštanja mišića, što optužena u svom odgovoru žrtvi u SMS poruci i potvrđuje, da bi tijekom noći žrtva M. evidentno shvatio da je tekućina koja mu je optužena dala da popije otrovna, pa je to eksplicitno i naveo u naprijed citiranoj SMS poruci koju joj je poslao.

15.7. U svezi onog što je prethodno navedeno, za ocjenu vjerodostojnosti iskaza žrtve bitno je navesti da sve ono što je D. M. u pogledu načina počinjenja djela iskazao u svom svjedočkom iskazu od 25. ožujka 2020., dakle, nakon više od mjesec dana od događaja, da se to u bitnom podudara sa sadržajem poruka koje su pronađene pretragom u njegovom mobitelu, imajući pri tome u vidu da nakon počinjenja djela žrtva taj mobitel više nije imao u posjedu.

15.8. Kraj takvog stanja stvari ispravno je prvostupanjski sud neistinitim ocijenio alibi optužene, iako je kao vjerodostojne prihvatio iskaze svjedoka L. F., M. F., M. G., K. M., Z. G., M. B., K. B., M. B., i M. P. koji su potvrdili njezino kretanje na dan ...2020. u razdoblju od 17:00 do 18:00 sati, iz kojih iskaza proizlazi da se ista neko vrijeme nalazila u kući u vinogradu i da se nakon toga otišla u tvrtku gdje radi, a gdje se zadržala do 19:00 sati, međutim, s tim u vezi prvostupanjski sud je ispravno zaključio da se optužena u tom razdoblju mogla, odnosno da se sastala žrtvom, jer navedeni svjedoci nisu mogli precizno navesti vrijeme kad je optužena došla u kuću u vinograd, ni točno vrijeme koliko se dugo tamo zadržala, već su to samo približno naveli, a pri tome treba imati u vidu da se ta mjesta u okolini O., potrebno vrlo kratko vrijeme.

15.9. Doduše, iz svjedočkog iskaza M. F., majke optužene, proizlazi da ista, jednako kao i optužena, opisuje njezino kretanja dana ... 2020. između 17 i 18 sati, međutim, iskaz ove svjedokinje, s obzirom na njezin bliski srodnički odnos s optuženicom, prvostupanjski sud ispravno nije cijenio kao vjerodostojan.

15.10. Što se tiče motiva i žalbenih tvrdnji optužene da nije imala motiv da počinji inkriminirano kazneno djelo, motiv kao unutarnji pokretač zbog kojega se počinitelj odlučuje na poduzimanje radnji usmjerene na počinjenje kaznenog djela ubojstva, nije sastavni dio obilježja tog djela, pa stoga za opstojnost tog dijela utvrđenje motiva nije odlučno.

15.11. Također, u konkretnom slučaju nije bitno što nije utvrđena komunikacija između pozivnog broja mobitela žrtve i pozivnog broja mobitela ..., za koji je žrtva iskazala da je to broj na koji je ... 2020. komunicirao s optuženicom, jer u odnosu na ovu okolnost žrtva nije imao razloga neistinito iskazivati, pa s tim u vezi ovaj drugostupanjski sud prihvaća ono što je u obrazloženju pobijane presude, pod točkama 21. i 22. naveo prvostupanjski sud. Naime, postupanje optužene je evidentno bilo unaprijed dobro isplanirano, pa je radi toga da si osigura alibi, nastojala biti viđena od strane više osoba koje bi kasnije potvrdile njezino kretanje, što upućuje na to da je zasigurno znala, i bila svjesna, da u tom slučaju ne smije postojati niti materijalni dokaz da je između nje i žrtve bilo ikakve komunikacije ... 2020. Stoga je prvostupanjski sud ispravno utvrdio da je optužena sa žrtvom komunicirala koristeći pozivni broj ..., za koji je H. t. d.d. naveo da pripada neregistriranom korisniku. To proizlazi i iz iskaza vještaka za informatiku koji je utvrdio da u mobitelu optužene postoje dva utora za dvije SIM kartice, pa se ista, osim telefonskog broja ... kojeg je koristila, umetanjem druge SIM kartice mogla koristiti i drugim pozivnim brojem, a u ovom slučaju to je bio pozivni broj

16. Ispravno je prvostupanjski sud, na temelju članka 421. stavka 1. točke 1. i 2. ZKP/08., kao nevažan odbio prijedlog optužene da se pribave podaci o međusobnim

udaljenostima lokacija kojima se kretala optužena te podaci o dopuštenim brzinama kretanja na tim cestama jer ti dokazi ne bi doprinijeli boljem i potpunijem činjeničnim utvrđenjima.

17. Pokušaj ubojstva koji je optužena K. F. počinila na način da je kupljeni antifriz, koji kao otrovnu supstancu sadrži etilen glikol, pomiješala s nekim pićem koje je, po navodu žrtve, imalo crvenkastu boju, te ga stavila u bocu od „J.“, očito kako bi time žrtvi prezentirala da se radi o nekom napitku, dakle, nečemu što nije škodljivo već bi mu moglo pomoći, a što je ista i verbalizirala, uvjeravajući ga da to popije kako bi mu se opustili mišići, iako je znala da to piće sadrži otrovnu supstancu, suprotno žalbenim navodima sadrži elemente podmuklosti jer je pri počinjenju djela optužena K. F. postupila vrlo lukavo i prijevorno, iskorištavajući povjerenje koju je žrtva u nju stekla kroz njihov dugogodišnji poznanički odnos, te nije imao razloga za sumnju u ispravnost njezinih namjera kad mu je dala da popije otrovnu tekućinu, što je kod njega izazvalo teške zdravstvene komplikacije i zatajenja bubrežnih funkcija, a smrtni ishod je otklonjen medicinsko intervencijom koja mu je pružena u bolnici.

18. Prema tome, ispravno je prvostupanjski sud, i po stavu ovog drugostupanjskog suda, ocjenom svakog pojedinog dokaza i u njihovoj međusobnoj vezi, utvrdio da se u postupanju optuženice stječu sva bitna zakonska obilježja kaznenog djela iz članka 111. točke 1. u svezi članka 34. KZ/11., za koje ju je proglasio krivom.

U odnosu na žalbu zbog odluke o kazni

19. U pravu je optužena K. F. kad u žalbi ističe da joj je prvostupanjski sud, osudivši je za kazneno djelo iz članka 111. točka 1. u svezi članka 34. KZ/11. na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina, izrekao prestrogu kaznu.

19.1. Prilikom izbora vrste i mjere kazni prvostupanjski je sud optuženoj K. F. kao olakotno cijenio dosadašnju neosuđivanost, a kao otegotno nepostojanje razloga za počinjenje djela, dobru pripremu i organiziranost u počinjenju djela koja se očitovala u osiguranju alibija te brisanje tragova komunikacije u mobitelu i korištenje posebnog broja preko kojeg je komunicirala s žrtvom, zatim postupanje nakon počinjenja djela i uvjeravanje žrtve da mu nije ništa, kao i izostanak svake empatije prema žrtvi te činjenicu da je postupila s izravnim namjerom.

19.2. Što se tiče činjenice da je optuženica inkriminirano kazneno djelo počinila s izravnim namjerom, koju okolnost je prvostupanjski sud cijenio kao otegotnu, treba navesti da je ta okolnost sadržana u činjeničnom opisu, kao subjektivno obilježje kaznenog djela, s obzirom na to da se izvršenje kaznenog djela teškog ubojstva na podmukao način, po prirodi stvari pretpostavlja da je počinjeno s izravnim namjerom, pa se taj oblik krivnje nije mogao ponovno vrednovati otegotnim.

19.3. Isto tako, i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, a polazeći od principa individualizacije kazne i pravednosti kažnjavanja, pri ocjeni svih okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teže, u konkretnom slučaju prvostupanjski je sud precijenio druge, inače ispravno utvrđene otegotne okolnosti, te je optuženoj izrekao prestrogu kaznu zatvora, imajući pri tome u vidu da je inkriminirano kazneno djelo iz članka 111. točka 1. KZ/11., ostalo u pokušaju, za koji zakon omogućava i izricanje blaže kazne od one koja je za to djelo propisana.

19.4. Zbog svega naprijed iznesenog, valjalo je prihvatiti žalbu optužene te pobijanu presudu preinačiti u odluci o kazni na način da je optuženoj K. F. za kazneno djelo iz članka 111. točka 1. u svezi članka 34. KZ/11., za koje je prvostupanjskom presudom proglašena krivom, a na temelju istih propisa, izrečena kazna zatvora u trajanju od 12 godina.

19.5. Naprijed izrečena kazna, po ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, je primjerena težini počinjenog kaznenog djela, личности optužene i okolnostima djela te će se njome postići ciljevi generalne i specijalne prevencije koje svrhe kažnjavanja su predviđene u članku 41. KZ/11., a osim toga, tom kaznom će se postići pravednost kažnjavanja, za teške oblike kaznenih djela, ali i omogućiti optuženoj ponovno uključivanje u društvo.

20. Zbog svih prethodno iznesenih razloga, a kako prilikom ispitivanja žalbe optužene nije utvrđeno postojanje povreda odredbi kaznenog postupka iz članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP/08., na koju ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 486. stavak 1. i članka 482. ZKP/08. je odlučeno kao pod točkama I. i II. u izreci ove presude.

Zagreb, 14. veljače 2023.

Predsjednica vijeća:

Sanja Katušić Jergović